

C014 - Конвенција за неделен одмор (индустрија), 1921 г. (бр. 14)

Преамбула

Генералната конференција на Меѓународната организација на трудот, Свикана во Женева од страна на Управниот орган на Меѓународната канцеларија на трудот, се состана на својата трета седница на 25 октомври 1921 година, и

Одлучи да донесе определени предлози во однос на денот на неделниот одмор за вработените во индустријата, што се вклучени во седмата точка на дневниот ред на седницата, и

Утврди дека овие предлози треба да добијат форма на меѓународна конвенција,

ја донесува следнава Конвенција, што може да се наведува како Конвенција за неделен одмор (индустрија), 1921 г., за ратификација од членките на Меѓународната организација на трудот во согласност со одредбите од Уставот на Меѓународната организација на трудот:

Член 1

1. За целите на оваа Конвенција, изразот **индустриски претпријатија** вклучува--

(а) рудници, каменоломи и други индустрии за вадење руди од земјата;

(б) претпријатија во коишто производите се изработуваат, изменуваат, чистат, поправаат, украсуваат, довршуваат, приспособуваат за продажба, растураат или кршат, или во коишто се преработуваат материјали, вклучувајќи ги претпријатијата што се занимаваат со бродоградба или со производство, трансформирање и пренос на електрична или погонска енергија од каков било вид;

(в) изградба, реконструкција, одржување, поправка, менување или рушење на какви било градби, железнички пруги, трамвајски пруги, пристаништа, докови, насипи, канали, внатрешни водени текови, патишта, тунели, мостови, вијадукти, канализации, одводни канали, бунари, телеграфски и телефонски инсталации, електрични инсталации, гасни постројки, водоводи или други градежни работи, како и подготовка или полагање темели за кои било такви работи или објекти;

(г) превоз на патници или стоки во патниот сообраќај, железничкиот сообраќај или по внатрешните водени текови, вклучувајќи ја манипулацијата со стоките на докови, пристаништа, брегови или стоваришта, но исклучувајќи го рачното пренесување.

2. Оваа дефиниција е предмет на посебните национални исклучоци што се содржани во Вашингтонската конвенција со којашто се ограничува работното време во индустриските претпријатија на осум часа во денот и четириесет и осум часа во неделата, во онаа мера во којашто таквите исклучоци се применливи за оваа Конвенција.

3. Кога е тоа потребно, секоја членка може, покрај горе набројаното, да ја дефинира линијата што ја разграничува индустријата од трговијата и земјоделството.

Член 2

1. Сите вработени во кое било индустриско претпријатие, јавно или приватно, или во која било негова подружница, освен ако не е предвидено поинаку со оваа Конвенција, имаат право на одмор од најмалку дваесет и четири последователни часови во секој период од седум дена.

2. Овој период на одмор, секогаш кога е тоа можно, мора истовремено да се даде на сите вработени во секое претпријатие.

3. Одморот, кога е тоа можно, се утврдува на таков начин што се совпаѓа со деновите што веќе се утврдени како денови на одмор од традициите или обичаите на земјата или регионот.

Член 3

Секоја членка може да ги из земе од примената на одредбите на член 2 лицата што се вработени во индустриски претпријатија во коишто се вработени единствено членовите на едно исто семејство.

Член 4

1. Секоја членка може да допушти целосни или делумни исклучоци (вклучувајќи привремено одложување на користењето или кратење на одморот) од одредбите на член 2, под услов ако посебно ги земе предвид сите оправдани хуманитарни и економски причини и по консултации со одговорните здруженија на работодавачите и на работниците, таму каде што тие постојат.

2. Таквите консултации не се потребни во случајот на исклучоци што веќе се предвидени со постоечкото законодавство.

Член 5

Секоја членка, колку што е тоа можно, осигурува компензациски периоди за одмор за одложувањата на користењето или кратењата на одморот што се направени врз основа на член 4, освен во случаите кога таквите периоди се веќе предвидени со договори или обичаи.

Член 6

- 1. Секоја членка изготвува список со исклучоци врз основа на членовите 3 и 4 од оваа Конвенција и го доставува списокот до Меѓународната канцеларија на трудот, а потоа, секоја втора година, сите направени промени на таквиот список.
- 2. Меѓународната канцеларија на трудот поднесува извештај за ова прашање до Генералната конференција на Меѓународната организација на трудот.

Член 7

За да ја олесни примената на одредбите на оваа Конвенција, секој работодавач, директор или раководител е обврзан--

- (а) кога неделниот одмор е утврдени колективно за сите вработени, да ги објави таквите денови и часови на колективен одмор преку известувања што се видно истакнати во претпријатието или на друго соодветно место, или на каков било друг начин што е одобрен од Владата;
- (б) кога периодот за одмор не се дава колективно на сите вработени, да го објави распоредот за работа, изготвен во согласност со методот што е одобрен од законодавството на земјата, или со пропис на надлежниот орган, на работниците или вработените што се предмет на посебна организација на одморот, и да наведе како се организирани одморите.

Член 8

Формалните ратификации на оваа Конвенција, под условите што се утврдени во Уставот на Меѓународната организација на трудот, се проследуваат до генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот за регистрација.

Член 9

- 1. Оваа Конвенција влегува во сила на датумот на регистрирање на ратификациите на две членки на Меѓународната организација на трудот кај генералниот директор.
- 2. Конвенцијата е обврзувачка единствено за оние членки чишто ратификации се регистрирани во Меѓународната канцеларија на трудот.
- 3. Потоа, оваа Конвенција влегува во сила во однос на секоја членка на датумот на регистрирање на нејзината ратификација во Меѓународната канцеларија на трудот.

Член 10

Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот ги известува сите членки на Меѓународната организација на трудот веднаш откако ратификациите на две членки на Меѓународната

организација на трудот се регистрирани во Меѓународната канцеларија на трудот. Тој, исто така, ги известува за регистрацијата на ратификациите што може да бидат доставени последователно од други членки на организацијата.

Член 11

Секоја членка што ја ратификува оваа Конвенција е согласна да ги применува одредбите од членовите 1, 2, 3, 4, 5, 6 и 7 најдоцна до 1 јануари 1924 година и да ги преземе потребните мерки за осигурување на спроведувањето на овие одредби.

Член 12

Секоја членка на Меѓународната организација на трудот што ја ратификува оваа Конвенција, се обврзува да ја применува во нејзините колонии, поседи и протекторати, во согласност со одредбите од член 35 на Уставот на Меѓународната организација на трудот.

Член 13

Членката што ја ратификувала оваа Конвенција може да ја откаже истата по истекот на десет години од датумот кога Конвенцијата за прв пат влегла во сила, преку акт испратен за регистрација до Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот. Ова откажување нема да има ефект додека не измине една година од датумот на кој што е регистрирано во Меѓународната канцеларија на трудот.

Член 14

Кога тоа ќе го смета за потребно, Управниот орган на Меѓународната канцеларија на трудот поднесува извештај до Генералната конференција за примената на оваа Конвенција и ја разгледува потребата за ставање на прашањето на нејзината целосна или делумна ревизија на дневен ред на Конференцијата.

Член 15

Францускиот и англискиот текст на оваа Конвенција се еднакво веродостојни.